12· ւորայց եւ որ չատ եւ որ սակաւ
13· ար Թունք ունիցին այժմն (s!) պահ
14· ար անխս տրն (առանց պատուի) քս
հատ ու սէ (s!) ի միո
15· ուս (s!) անգամ գալըստեան ամ էն·
16· եւ որ ոք կ ամ եսցի հանել վանի
17· իցս սբ Գեղարդայ կ ամ ծախել կ ամ
18· գրաւն դնել ասկայնոցս եւ
19· այլց յանէծս Կայենայ եւ
20· Դաղանայ եւ խաչայհան (s!)
21· վացն առցէ եւ սեւերե
22· ս առ յիս գայցէ ամէն:
23· Շինեցաւ ձեռամբ Քան
24· աքեոցի մեղայպ ար ա ոս
25· կէրին Աւէտին· Թվ· ՌՃԽԷ·

ԾԱՆՕԹ·— Այժմ պահւում է էջմիածնի մասանց խորանում· մեծութիւնն է 51×25½ սմ·: Տես մեր Գրչութեան արուեստը Գ· §29, տախտ· ԺԷ: Ստ· Մխիթարեան Ստոր· Այրիվանայ եր· 8: Շահխ· Ա· եր· 66:

ՑԱՒԵԼՈՒԱԾ Ա· 37·

Բ· Գրքի եր· 3–4· պատկ· 123·

ԿԵՉԱՌԻՍ

Լուսաւորչի տաճարի հարաւային դրան կամարակապ քարի վերայ·

1· †ՆՁԲ Թ· Հա· ի Թագաւորութե
2· ան Գագկա եւ ի հայրապէտութեան տն
3· Սարգսի ես Գրիգ որ մագիստ ռ ոս որդի Հասան
4· ա չինէցի զէկէղէցիս ինձ ի բարէխ ռ սուԹն (s!) եւ ի
5· մ պատրոնին եւ իմ որ դեացն· որ ք ընԹէռնոյք զ
6· իս յաղաւԹս յիշէցէք ի քս աղաչեմ

ԾԱՆՕԹ·— Նմանահանութիւնը եւ ընթերցումը մեր Գրչութեան Ար· Գ· §18· Տախտ· ԺԱ:

Շահխ· Բ· 192: Ալիշ· Այր· 259: Սմբատեան· Գեղարքունի· 349: Լալ· Ազգ· Հանդ· XXIII. 126: Կոստանեան Վիմ· Տար· 18:

ՑԱՒԵԼՈՒԱԾ Ա· 38·

Բ· Գրքի եր· 7–8· պատկ· 124·

ԿԵՉԱՌԻՍ

(Լուսաւորչի տաճարի ճակատին)

1· Ի հինգ հարիւր երրորդի ամի Թուականութեանս Թ որ գոմ եա ն ի Թագաւորութեանն սբ եւ ինքնակալ Թ ագա ւ որ ին Կոստ(ա)նդեա Մանումախին բերաւ ոսկի մատանիս զոր հզ աւ րին եւ առաքինոյն բա(րե)
2· պաշտին Գրիգ որ ո մագիստ ռ ոսին կիտաւնտին եւ դուկին Վասպուրականի եւ Տարաւնո Արշ(ա)կունոյն եւ հայկազն(ո)յն մեծաւ աշխատութբ ապատեալ էր զմեծ եւ զհռչակաւ որ եկեղ(ե)
3· ցիքս իւր եւ ոչ այլ ինչ հայցէ բայց միայն աղաւԹս առնել սբ եւ ինքնակալ Թագաւ որ ին Կոստանդեայ ընդ նմին եւ ծա(ռա)ին Քի Գրիգ որ ոյ եւ որ զոց իւրոց եւ յիշատակ կարգեալ յեկեղեցիքս Կ
4· եւչառուաց ցուր ! մագիստ ռ ոսն կենդանի է ամե ա նայն չարաԹ աւր զժամն Հասանա արա(ս)ցեն անխափան եւ յետ ելիցն մագիստ ռ ոսին արա(ս)ցեն անխափան արդ որ ոք այսմ վճոի հառատանո խափանել ջանա Թ
5· ե յառաջՆ որ գաց ոք իցէ կամ յիշխանաց կամ ի քահանայից այնպիսին Ց եւ ԺԸ հայրապետացն նզովեալ եղիցի եւ բաժինն ընդ Յուդայի եղիցի եւ ընդ տիրասպան քահանայիցն եւ այս գիր մեր է Յովանիսին որ իւն Այ ԲՋ
6· Նո էպիսկոպոսիս եւ սբ եւ մեծի հաւրս Բարսղիս էԹե ոք այս գրոյս խափանել ջանա այնպիսին նզովս չ ար աչարս ընկալ ցի ի սբո Լուսաւ որ չէն Գրիգ որ ո եւ յամենայն սրոց եւ ի մէնջ կատ ար իչք գր ոյս աւ հնեալ (s!) եղ···

ԾԱՆՕԹ·— Արձանագրութիւնն արժանի է ուշադրութեան իր գեղեցիկ գրչութեան եւ յաճախ կրճատումների համար այսպէս վաղ ժամանակից: Առաջին տողում գրուած է «Թ ԱԳ ւ ՈՐ ին» — Թագւորին· «Թագաւորին» կարդալու համար պէտք է ագ սղագրութիւնը կարդալ ագա· ինչպէս էլ կարդանք նորութիւն է այս ժամանակի համար, հնագրական կամ բարբառական տեսակէտով· մենք հակուած ենք ագա կարդալու: Չորրորդ տողի մէջ «ցուր» — մինչեւ, նոյնպէս բարբառի ազդեցութիւն է, ինչպէս եւ հինգերորդ տողի մէջ «չնորհւն»:

Չորրորդ տողի մէջ· գրչի սխալ է «ամեանայն»· երկու անգամ կրկնւում է «արացեն» փոխանակ «արասցեն», պէտք է կարծել, որ հնագրական երեւոյթ է եւ աս կցուած: Փակագծերի մէջ առնուածները կտրուած են լուսամուտի մօտ, ինչպէս երկրորդ տողի մէջ